

Geen Zelf zonder de Ander

Tanja ter Brake, wrap-up gedicht NVGP congres 22mrt'24

We reiken onze handen uit
de hel dat zijn de anderen
of moeten we zelf iets veranderen
op de grens van één mens en nog één mens
emoties zijn een relationeel feestje
maar je moet wel zelf de uitnodiging openmaken
in de relatie geraken
en tegelijkertijd op de stoel van de therapeut blijven zitten
niet continue als advocaat van de nuance
soms in het dansen
met al je rollen
rollen over de dansvloer en ja..
dan dans je soms de twijfeldans
de tja tja tja

Stromae's eenzame gevecht
voelden we in de groep echt
en via Stromae stroomt alles
alles komt alles gaat
maar door en door en door
en wie tegen z'n emoties kan
die is maar zielig hoor

Wat een mooi vak hebben jullie
ga er maar aan staan
de mens als emotionele achtbaan
soms zijn we niet te stoppen wie zit er aan de knoppen
van het paneel
inside out – binnenstebuiten
buitenstebinnen – we vangen het in zinnen en taal
We hebben allemaal een lichaam en een hoofd
en als je maar gelooft in de liefde
ook een hart

We hebben ervaren dat boosheid gerelateerd is
aan afstand, nabijheid, dat dat echt waar is
want als de ander de wesp is, de *vespula vulgaris*
roept alles in jou stop
dan geef je die zomaar een mep op z'n kop
maar is die ander een knuffelige hond
kan het zijn dat andere emoties oplaaien
want – heel gênant- dan wil diegene over z'n bolletje aaien

De hel dat zijn de Anderen
of misschien moet je iets aan jezelf veranderen
want geen Zelf zonder de Ander

Tijdens de workshops heb ik geen stillfaces gezien
er was van alles aan de hand
van zoet naar zuur
van lijf naar hoofd
naar handjes tegen de muur
er was van alles aan de hand
zo ben ik in een scene op het strand beland
waar -plotsklaps- een haai is ontploft
komt dit nog goed – ik zat te duimen
totdat de boosdoener zei
'zullen we hem toch maar even opruimen'

Ik zag een oranje doosje met een handgeschreven brief van een moeder
- mogelijk was die moeder inmiddels al dood -
en een therapeut die een narcist speelde die er zelf nogal van genoot
en zei 'het werkte ook nog!'

Soms is de groep de broer of zus voor jou als enig kind
en vind
je in de Ander toch weer jeZelf

Soms ben je als therapeut de oom die je kunt plagen
of komen jullie opdagen
met middelen om wat lucht te geven
wat lucht kan ontspannen en sussen
dus onmisbaar bij iedere sessie:
het scheetkussen

De maalstroom stroomt maar voort
alles komt en alles gaat
maar door en door en door
en wie niet tegen emoties kan, die is maar zielig hoor

Met z'n allen, met z'n allen
zijn we een compleet voelend mens
en ja dat is soms best intens

Emoties zijn een uitnodiging in de relatie
en hoe ziet het met jouw parentificatie
zorg je beter voor je cliënten dan voor je eigen kind
en hoe vind
je dan zelf dat het gaat?
of vind jij jezelf als therapeut fantastisch, ben jij gewoon een feest
zolang je niet met je client naar bed bent geweest
- en een kind hebt verwerkt in de behandelkamer –

Mocht je nou na vandaag denken goh die mooie dag
waarvan was die ook alweer, ojee
neem dan zeker een mooi t-shirt of hoodie mee
van de NVGP
vergeet ook de roze box niet van de commissie PR
want beneden bij de receptie staat die er
wachtend op jouw input
wat gaat goed
wat kan beter?

Wat een mooi vak hebben jullie
ga er maar aan staan
de mens als emotionele achtbaan
soms zijn we niet te stoppen wie zit er aan de knoppen
van het paneel
inside out – binnenstebuiten
buitenstebinnen – we vangen het in zinnen en taal
We hebben allemaal een lichaam en een hoofd
en als je maar gelooft in de liefde
ook een hart

Laten we samen zo lekker landen
met onze handen om een drankje
dus blijf zo nog even
laten we proosten, laten we toasten
op onsZelf, de Ander, emoties,
en in feite dus: het hele Leven!

Tanja ter Brake, wrap-up gedicht NVGP congres 22mrt'24